

स्यग्रीऽआधत्स्वेति स होवाच ते मैतद्वृथ वाचयम एवैधि न वाऽआहिताग्निना-
नृतं वदितव्यं न वदन्जातु नानृतं वदेत्तावत्सत्यमेवोपचार इति ॥२०॥ ब्राह्मणम्
॥ ६[२.२.] ॥ प्रथमः प्रपाठकः ॥ ॥ कण्डिकासंख्या ११४ ॥ ॥

वरुणो हैनद्राज्यकाम आदधे । स राज्यमगहत्तस्माद्यश्च वेद यश्च न वरुणो
राज्येवाहुः सोमो यशस्कामः स यशोऽभवत्तस्माद्यश्च सोमे लभते यश्च नोभा-
वेवागहतो यश एवैतद्वृथमागहन्ति यशो ह भवति राज्यं गहति य एवं विद्वा-
नाधत्ते ॥ १ ॥ अग्री ह वै देवाः । सर्वाणि तृपाणि निदधिरे यानि च ग्राम्याणि
यानि चारण्यानि विजयं वोपप्रैष्यन्तः कामचारस्य वा कामायायं नो गोपिष्ठो
गोपायदिति वा ॥ २ ॥ तान्यु ह्यग्निर्निचक्रमे । तैः संगृह्यऽर्तून्प्रविवेश पुनरेम
इति देवा एदग्निं तिरोभूतं तेषां हेयसेवास किमिह कर्तव्यं केह प्रज्ञेति वा
॥ ३ ॥ तत एतच्चष्टा पुनराधेयं ददर्श । तदादधे तेनाग्नेः प्रियं धामोपजगाम सो
ऽस्माऽऽभयानि तृपाणि प्रतिनिःससर्ज यानि च ग्राम्याणि यानि चारण्यानि त-
स्मादाहुस्त्वाष्ट्राणि वै तृपाणीति त्वष्टृर्ह्येव सर्वं त्वपमुप ह त्वेवान्याः प्रजा याव-
त्सो-यावत्स इव तिष्ठन्ते ॥ ४ ॥ तस्मै कं पुनराधेयमादधीत । एवञ्च ह्येवाग्नेः प्रियं
धामोपगहति सोऽस्माऽऽभयानि तृपाणि प्रतिनिःसृजति यानि च ग्राम्याणि या-
नि चारण्यानि तस्मिन्नेतान्युभयानि तृपाणि दृश्यन्ते परमता वै सा स्पृह्यत्यु ह्य-
स्मै तथा पुष्यति लोक्यमेवापि ॥ ५ ॥ अग्नेयोऽयं यज्ञः । ज्योतिरग्निः पाप्मनो द-
ग्धा सोऽस्य पाप्मानं दहति स इह ज्योतिरेव श्रिया यशसा भवति ज्योतिरमुत्र
पुण्यलोकवैतनु तद्यस्मादादधीत ॥ ६ ॥ स वै वर्षास्वादधीत । वर्षा वै सर्वऽभ-
तवो वर्षा हि वै सर्वऽभतवोऽथादो वर्षमकुर्मादो वर्षमकुर्मेति संवत्सरात्संप-
श्यन्ति वर्षा ह त्वेव सर्वेषामृतूनां त्वपमुत हि तद्वर्षासु भवति यदाहुर्ग्रीष्मिऽइव
वाऽअद्येत्युतो तद्वर्षासु भवति यदाहुः शिशिरऽइव वाऽअद्येति वर्षादिद्वर्षाः ॥ ७ ॥